

1972

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Manuskript

Dateringsbegrundelse:
HC sendte dokumentet som svar på brev af Samfundet til udgivelse af dansk musik fra d. 17. januar 1972.

Omtalte personer:
Samuel Beckett
Hanne Petri
Kanny Sambleben

Omtalte værker:
Opus 13, Sonate for violin og klaver
Opus 14, 3 Beckett-sange / Hommage à Cecil Taylor

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 12

DOKUMENTINDHOLD

"3 Beckett-sange" og "Sonate for violin og klaver", op. 14

TRANSSKRIFTION

Henning Christiansen er født 1932 i København.

Bopæl: BAKKEHØJGAARD 4792 Askeby

Elev af Vagn Holmboe,
udd. på det danske musikkenservatorium som klarinetist.

3 BECKETT-SANGE, op. 13

De 3 Beckett-sange er skrevet på en irritation over Beckett's selvopgivende holdning. Foto af Beckett alene på en stol, anbragt i hjørnet af et tomt værelse. Beckett alene i verden. Tonesproget har de samme selvopløsende tendenser og er her anvendt for at give gode ironiske muligheder.

Komponisten var i 63 og 64 på Darmstadt-kurserne og resultatet var stærk aversion imod det dér knæsatte tonesprog, som på internationalt plan resulterede i en rivende strøm af intetsigende produkter - Det progressive i det, var borgerskabets triumf over det banale folk og til den form for progressivitet, er der kun et at sige: Føj.

Når komponisten kastede sig ud i denne negative proces, ironien er dog kun et våben, ikke et resultat, skyldtes det at han ikke var nået til nogen selvstændig forestilling om, hvad der er positivt i denne verden.

Pluxus betød en masse for ham, bl.a. at han kunne bekende sig til sit eget milieu, alt det f. eks. konservatoriet og Darmstadt-kulturen, altså de besiddende (også dem i musikkens verden), med flid havde søgt at latterliggøre.

"Jeg ville at min kærlighed døde"

"Tilbage til de gamle lys"

"De kommer kvinderne, den ene er som den anden"

Intet af det, kan komponisten skrive under på. Det eneste positive var modstanden.

SONATE FOR VIOLIN OG KLAVER, op. 14

Om violinsonaten kan komponisten udtale: Holdningen var den samme. Tonesproget er temmeligt groft anvendt. Det originale i sonaten kan bedst aflæses i 3 satsen, hvor komponisten giver den gas.

Desuden vil komponisten gerne her takke violinisten Kanny Sambleben og pianisten Hanne Petri, for mange vellykkede fremførelser.

Henning Christiansen

Henning Christiansen er født 1932 i København.
Bopæl: BAKKEHØJGAARD 4792 Askeby

Elev af Vagn Holmboe,
udd. på det danske musikkonservatorium som klarinetist.

3 BECKETT-SANGE, op. 13

De 3 Beckett-sange er skrevet på en irritation over Beckett's selvpogivende holdning. Foto af Beckett alene på en stol, anbragt i hjørnet af et tomt værelse. Beckett alene i verden. Tonesproget har de samme selvopløsende tendenser og er her anvendt for at give gode ironiske muligheder. Komponisten var i 63 og 64 på Darmstadt-kurserne og resultatet var stærk aversion imod det dér knusatte tonesprog, som på internationalt plan resulterede i en rivende strøm af ~~ikke~~ intetsigende produkter - Det progressive i det, var borgerskabets triumf over det banale folk og til den form for progressivitet, er der kun et at sige: Pøj .

Når komponisten kastede sig ud i denne negative proces, ironien er dog kun et våben, ikke et resultat, skyldtes det at han ikke var nået til nogen selvstændig forestilling om, hvad der er positivt i denne verden.

Fluxus betød en masse for ham, bl.a. at han kunne bekende sig til sit eget milieu, alt det f. eks. konservatoriet og Darmstadt ~~kulturen~~ ~~culturen~~, altså de besiddende (også dem i musikens verden), med flid havde søgt at latterliggøre.

"Jeg ville at min kærlighed døde"
"Tilbage til de gamle lys"
"De kommer kvinderne, den ene er som den anden"

Intet af det, kan komponisten skrive under på. Det eneste positive var modstanden.

SONATE FOR VIOLIN OG KLAVER, op. 14

Om violinsonaten kan komponisten udtale: Holdningen var den samme. Tonesproget er temmeligt groft anvendt. Det originale i sonaten kan bedst afløses i 3 satsen, hvor komponisten giver den gas.

Desuden vil komponisten gerne her takke violinisten Kanny Samleben og pianisten Hanne Petri, for mange vellykkede fremførelser.

Henning Christiansen